מסורת השׁ"ס

גמ' ח)זמים יג: [לעיל ז.] לקמן יג: ח. **ט)**זמים כט: סה. **ג)**לעיל ט. **ד)**[לקמן יג. בפרש"י בסוף הפרק הגיה נדפס ביפורי רחב בסס הר"מ והר"ש בנו על סוגיא זו] **ה)**[מעילה ז. לקמן מז.] **ו)**[לקמן מז.] **רש"י ז)**ל"ק מ"ז **ח)**[ל"ל מעילות דר' עקיבא]

גליון השׁ"ס

גמ' אבל הסרון דאיתא בפנים. עיין לקמן דף מו ע"א תוספות ד"ה בפרק:

הגהות צ"ק

[א] ומכאי הקישא: **[ב]** מתן כלי כנגד קבלה והולכה כו': **[ג]** קומץ המתיר: **[ד]** מיסב לו שקומץ ונתן הד"ל: **[ה]** לשמן הס"ד אמ"כ ד"ה שלא קרב: **[ו]** שתיקן: **[ז]** דר' יהודה פליג אמ"ק בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות הס"ד אמ"כ ד"ה כיון למתר כי' הוצאתו שניה מידי כרת הס"ד כל"ל: **[ח]** דתנן בשר קדשי קדשים שיצא לפני ביהקדשה אלא חד מחשבה ע"מ לאכול שריה ולא תנא רבי חייא אגב הנך כמו בקמיצה. ומורי רבי יצחק פירש כיון דבמתן כלי ע"מ להקטיר ובהילוך ע"מ להקטיר לא מתני ליה או כיון משום דאתו למטעי ולומר אפי' חסר קומץ וקם אכזיית והזו שקר בשירים נמי כלומר בע"מ לאכול שריה ששם אמת אם הייתי אומר או כזית דחסרו וקמו אכזיית לא מיתני ליה או כזית דשבקיה דלא הוי מצי למיתני גבי הקטרה עכ"ל ובתוס' אחרות כתוב לשון הקונטרס מגומגם והתוס' ביארו לשון הקונטרס וז"ל ר' חייא לא תני אר כזית בברייתא דהוא כשיטת משונתינו אלא דלא תני אר בכזית משום דאתו למטעי ולומר חסרו ועמדו על כזית וע"כ הא דמשמיט ליה לר' חייא דאו כזית ר"ל חסרו ועמדו על כזית ולאו היינו כזית דרישא כדפ"ה וגרסי' הכי וכיון דבמתן כלי ובהילוך ובהקטרה לא תני אר כזית פי' משום דלא מתני ליה אקמיצה בשירים נמי לא תני אר כזית פי' ברישא דלא מצי הא דקומץ ברישא אשיור כדפ' לעיל לא תני ליה: **[ט]** כלי ובהילוך: **[י]** נותן קומץ בכלי: **[יא]** לחטאת ומהיהא הקישא: **[יב]** שתיה ומתן כלי כנגד קבלה: **[יג]** ובלבד שיקריב המתיר הקומץ ותיבות שיהא קרב נמחק: **[יד]** שם פסול אחר אלא הפיגול לר' תו לא מפגל ואין בו כרת: **[טו]** והילך והקטיר נוסחא אחרינא וחישב באחד מהם לאכול שירים חוץ לזמנו: **[יז]** בכלי והילך והקטיר: **[יח]** חוטא ומנחת קנאות: **[כ]** דפסולות אם קומצו שלא לשמן ושלשת שאר העבודות חוץ לזמנו או אפילו הראשון חוץ לזמנו והשאר שלא לשמן הוציאו מידי פיגול הס"ד ומה"ד או שקמץ או נתן בכלי או הקטיר שלא לשמן והשאר ע"מ לאכול שירים חוץ לזמנו זהו שלא קרב המתיר: **[כא]** בחוץ כזית לחוץ בחוץ בשתי עבודות מן העבודות ב' מחשבות: **[כב]** תיבות שחישב שתיתן נמחק: **[כג]** אבל בחד עבודה מודה: **[כד]** שחישב בתחילה: **[כה]** אם הקטיר הקומץ. ותימה תינח אם הקטיר הקומץ לאכול שירים למחר אבל אם חישב להקטיר הקומץ למחר לא שייך למימר הכי לכן נראה דמשום הכי מבביא ליה אי מקבע בפיגול בהאי הקטרה משום דכיון דאין השירים נאכלין הוי כאילו לא קרב המתיר כמצותו: **[כו]** חוץ לזמנו מי מקבעי: **[כז]** לאכול דאמר: **[כח]** מידי מעילה: **[כט]** שאין לו שעת היתר: **[ל]** לזיגא דתנן בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר מועלין בו כאילו לא נזרק הדם דאין זריקה מועלת ליוצא חוץ לקלעים לפיהרי כדבר שיש לו שעת היתר להנים ולמיפק מידי אשם מעילות ר"ש אומר אין מועלין בו דזריקתו מוציאתו מידי מעילה: **[לא]** שאינה מחוייבת באכילה אפילו הכי מועלת: **[לב]** חוץ מן הקלעים: **[לג]** נפקא מידי מעילה: **[לד]** חמור מפסול חסרון: **[לה]** לפיגול וליציאתו מידי מעילה: **[לו]** לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר קאי נמי מה דתנא במחשב לאכול שירים או כזית משירים או: **[לז]** על כזית אחר הקמיצה ומחשב בהני ג' עבודות ואמר: **[לח]** שירים למחר. ספרים אחרים ומש"ה לא תני ר' חייא או כזית משום דהוי לצדדין שהרי במחשב להקטיר הקומץ או כזית מן הקומץ למחר לא מצינו לפרושי ביה כגון שחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר אותו כזית המשוייר למחר דבהכי לא מהניא ביה מחשבה אי חסר הקומץ ולא מיפגלא המנחה בההיא מחשבה וכיון דלא מצי לפרושי או כזית דהקטר קומץ במחשבה דהני ג' עבודות כשחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר לא מהניא ביה כגון שחסרו ועמדו על כזית דאמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר עד ש"ס לאכול כזית שירים למחר ותיבת הכי נמחק: **[מא]** דרבי דסתמה לסתיאתן דהא רבי הוה ותיבות דמתני' דרבי הוא נמחק: **[מב]** כן נראה כלשון שני שהפרוש לה שני קמצים כשרה. מהר"פ: **[מג]** דמאי דמיתוקם בשחסר ועמד על כזית והשאר נמחק:

כל המנחות פרק ראשון מנחות יב.

פיגול וחייבים עליו כרת. האוכל משירי מנחה דכתיב בתוך לזמנו (ויקרא ז) **[א]** עונה תשא וכתיב בעותר ואוכליו עונו ישא (שם יט) **[ב]** מה להלן כתיב ונכרתה אף כאן האוכלו בכרת והך ג"ש בפ"ק דכריתות (דף ה.): **כל הקומץ או נותן.** קומץ **[ג]** או מוליך או מקטיר ע"מ לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שיריים או להקטיר דבר שדרכו להקטיר כגון קומץ תוך לזמנו כו' אבל אם מיסב להקטיר שיריים למחר או לאכול קומץ למחר כשר דבטלה דעתו אצל כל אדם בד' עבודות הללו מפגלין במנחה דגמרינן מזבחים בהקישא דכתיב בריש פירקין (דף ב:) לאיתקש מנחה לחטאת **[א]** ומה היא היקישא גמרי' מחשבה דפוסלת במנחה ומיתה מה זבח נפגל בד' עבודות שחיטה וקבלה והולכה וזריקה כדתמרינן בת"כ אף מנחה בד' עבודות קמיצה כנגד שחיטה **[ד]** קבלה כנגד מתן כלי והולכה כנגד הולכה והקטרה כנגד זריקה: **ובלבד** **[ה]** **שיהא קרב** **[ו]** **המתיר במצותו.** כאילו היה כשר אצל יהא **[ז]** אוס פסול אצל הפיגול אבל אם יש אם פסול אחר תו לא פגיל ואין בו כרת כדתמר בפ"ג (לקמן טז:) ירלה כתיב בפיגול וכתיב בכשר ירלה כהרצאת כשר כך הרצאת פיגול אצל יהא בו אוס פסול אחר: **בשתיקה.** אצל **[ח]** מיסב: **או שקומץ ונתן בכלי** **[ט]** **והקטיר.** כל אלה תוך לזמנו זהו שקרב המתיר כמצותו דלא היה בו אוס פסול אחר: **או שקמץ ונתן בכלי** **[י]** **והוליך והקטיר כל אלה חוץ למקומו.** כלומר אם קמיצי אם עשה אחת מאלה על מנת לאכול שיריים חוץ למקומו וכל הג' תוך לזמנו לא קרב הקומץ כמצותו: **מנחת חוטא** **[יא]** **וקנאות.** יש בהן עוד פסול אחר המונעין מידי פיגול כגון אצל לשמן דאמרינן בריש פירקין (דף ב.) **[ב]** דפסולה אם קומצו אצל **[ה]** לשמן לא קרב המתיר כמצותו ואין בשיריים כרת: **כזית בחוץ** **[יב]** **וכזית למחר.** מיסב באחת העבודות ב' מחשבות תוך לזמנו ותוך למקומו ועד השתא איירי בשתי עבודות שמיסב באחת תוך לזמנו ובאחת חוץ למקומו והשתא מייירי **[ג]** שמיסב **[ד]** בשתיהן בעבודה אחת ולרבי יהודה הוא דאיצטריך לאצ מימא שמיסב שתיהן בשתי עבודות הוא דפגיע ר' יהודה דאמר קמייתא אזלינן אצל **[ה]** (בהמיה) [בחמת] עבודה מודה קמ"ל והכי מפרש בזבחים בפ' שני (דף ב.)**[ז]**: **כזית למחר כזית בחוץ.** אע"פ שמיסב **[ד]** אחילה תוך לזמנו הוליאתו שניה מידי כרת רבי יהודה פליג אמ"ק בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות: **גמ' מהו דתהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול.** כגון **[ה]** אם הקטיר הקומץ ע"מ לאכול הני שיריים חוץ **[ו]** לזמנו מקבעי בפיגול בהך הקטרה כבהקטרה מעליא הוא ובדשות מקטיר או דלמא כיון דאין שיריים אכלים ה"ל כמחשב לאכול לאחר דבר שאין דרכו לאכול **[ז]** כדאמר לקמן (דף יח.) דלא מהניא מחשבתו: **אי נמי לאפוקינהו** **[מ]** **ממעילה.** אם הקטירו כדרכו בשתיקה מי אמרינן כיון דיתן רשות להקטירו הוא הקטרה מעליא ומפקא לשיריים מידי מעילה דאמר במס' מעילה בפ' חטאת העוף (דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהן משום פיגול ותר וטמא ואין מעילה בשיריים כו' דה"ל שעת היתר להקניס וכל שיש לו שעת היתר להקניס אין בו מעילה בפ"ק דמעילה או דלמא כיון דסוף סוף אין שיריים נאכלין הוו להו דבר שאין לו **[כו]** היתר להקניס ולא נפקי ממעילה: **אפילו ר"ע.** דאמר בפ"ק דמעילה (דף ז.) זריקה מועלת ליוצא **[ג]** חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו היתר להקניס ולמיפק מידי אשם מעילות **[ד]** [ה] (ר"ע אומר אין מועלין בו) דזריקתו הוליאתו מידי מעילה אע"פ שאינה **[ח]** מתרת בהאכילה אעפ"כ מועלת לו להוליאו מידי מעילה: **מחמת דבר אחר.** אויר ירושלים פוסלו אצל **[ט]** אוס הקלעים: **לא מהניא ליה הקטרה.** ולא נפקא **[ג]** ממעילה: **[ט]** ר"א ס"ל דפסול יוצא חמור **[ל]** מחסרון: **מנא אמינא לה.** דמהניא להו הקטרה לפיגול ולייליתא **[לא]** מעילה: **ותני רבי חייא.** **[י]** למתני' ולא תני אר כזית לא בקומץ ולא בשיריים לא בפגול ולא בפסול: **מ"ט לא תני אר כזית.** מסוס דמאן דקתני אר כזית דאמר מעילה ליה דכי הדר תני הנותן בכלי ומוליך והמקטיר לאכול דבר **[יא]** כו' **[ב]** להקטיר קומצה אר כזית מקומצה למתר: **כגון שחסרו שיריים.** ועמדו על כזית **[ג]** ואמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית אצל **[לא]** שיריים למתר ואע"ג דמחשבת קמיצה ליכא למימר שכבר חסרו הא"כ ה"ל מנחה שחסרה קודם קמיצה ופסולה ותו לא מקבעה בפיגול אפילו הכי מחשבת ממון כלי והילוך והקטרה הואיל ואפילו חסרו **[לב]** מותר להקטיר הקומץ מוקי לה בשכבר חסרו לאחר קמיצה אפילו הכי הן **[מ]** פיגול ואלא דלא תני ליה רבי חייא לאו **[משוס]** דלא סבירא ליה **[הכי]** דלא פליג עליה **[מא]** דרבי דסתמא דמתניתין רבי היא אצל משוס דלא מצי לאוקומי לטולה מתניתין **[יא]** בכה"ג בדמתן כלי והילוך והבהקטרה לא מתני ליה אר

פיגול וחייבין עליו כרת **[ו]** זה הכלל **[א]** כל הקומץ **[ז]** [או] נותן בכלי המוליך המקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת ובלבד שיקריב המתיר כמצותו כיצד קרב **[ב]** המתיר כמצותו קמץ בשתיקה נתן בכלי **[ג]** והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר בשתיקה או שקמץ ונתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו זהו שקרב המתיר כמצותו **[ד]** כיצד לא קרב המתיר כמצותו קמץ חוץ למקומו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו או שקמץ **[ה]** נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו **[ו]** זהו שלא קרב המתיר כמצותו **[ז]** מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן או שקמץ ונתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן **[ח]** זהו שלא קרב המתיר כמצותו לאכול כזית **[ט]** בחוץ **[י]** כזית כחצי זית למחר כזית בחוץ כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת **[יא]** א"ר יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת וחכמי' אומרים **[יב]** זה וזה פסול ואין בו כרת: **גמ'** **[ג]** אבעיא להו **[יג]** לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן **[ד]** וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה **[יד]** מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול **[טו]** ולפקינהו מידי מעילה אמר רב הונא אפילו לר"ע **[טז]** דאמר זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא לא מהני ליה הקטרה אמר ליה רבא אדרבה אפי' לר"א **[יז]** דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא דליתיה בפנים **[יח]** אבל חסרון דאיתיה בפנים **[יט]** מהניא ליה הקטרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן **[כ]** הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני או כזית **[כא]** מ"ט לא תני או כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי **[כב]** בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה אר

יתירה ופסולה והשתא כיון דבלא אצל פסולה אמאי נקט אצל אצל **[מב]** כן נראה דבלא אצל כשרה דתרוייהו חזו לה ואצל לאחר קמיצה **[יב]** **וחכ"א** אחד זה ואחד זה פסול ואין בו כרת. ות"ק היינו ת"ק וי"ל דאתא למתסמא כוותיה דכי אתי גוונא משני בפ' המפלת (נדה ג:): **ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה כו'.** הוה מצי למימר ה"מ יוצא מקצתו אבל יוצא כולו לא כדאמרינן בפ"ק דמעילה (דף ו:) והכא כיצא כולו דמי כיון דאסורין באכילה ומיהו פלוגתא היא התם ות"מ למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק [יג] כל שעה (פסחים לד:) נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעי' ר"א אומר יזרוק פי' דיש דס אע"פ שאין בשר ר' יהושע אומר לא יזרוק פי' דאם אין בשר אין דס ומודה ר' יהושע דאם זרק הורלה על כרחך ביצא כולו דאי נמשייר כזית זורק לכתחילה ומדקאמר אם זרק הורלה ש"מ דזריקה מועלת ליצא כולו ומאן דדני יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרצאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי' ביצא כולו [יד] כדאמר בפ' כילד צולין (שם עז:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דיצא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: **ותני רבי חייא כו'.** ולא תני אר כזית רבי חייא תני בברייתא דידיה בשיטת משנתינו אלא דלא תני אר כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שיריה כו' זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר כו' ועל כרחין הא דמשמע ליה לרבי חייא אר כזית מיירי בשחסרו שיריים ועמדו על כך לאו היינו אר כזית משיריים דרישא כדפי' בקונטרס דא"כ הוה ליה מנחה שחסרה קודם קמיצה ופסולה בקומץ ותו לא מיקבע בפיגול אצל מה דתנא ברישא ובריש תנא אר כזית א"כ נותן בכלי ומוליך ומקטיר עליה נמי קאי ובכזית משיריים מיתוקם שפיר בשחסרו שיריים הא מקטיר קומץ עליהן אצל [טו] כזית מקטיר קומצה לא מיתוקם כשחסר קומץ ועמד על כזית דאי חסר קומץ בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חייא דאמאי דמיתוקם [מג] כזית [טז] משיריה מייירי בחסר ועמד על כזית מש"ה

מסכת מקואות

פרק ה' משנה ב'

הֶעֱבִירוֹ עַל גַּבֵּי כֵלִים אוֹ עַל גַּבֵּי סַפְסָל, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הֲרֵי הוּא כְּמוֹ שֶׁהָיָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, הֲרֵי הוּא כַּמְּקוָה, וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יַטְבִּיל עַל גַּבֵּי הַסַּפְסָל:

עין משפט נר מצוה

עה א מיי' פי"ג מהל' פסה"מ הלכה ו:
עו ב ג מיי' שם פט"ז הלכה ח:
עז ד מיי' שם פט"ו הלכה ג:
עח ה ו מיי' שם פט"ז הלכה ב:
עט ז מיי' פט"ו מהל' פסה"מ הלכה יח:
פ ח מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ז:

שיטה מקובצת

(המשך)
לצדדין כקומץ ושירים כדפי' ראפ"ה שבקוה ברישא משום דבסיפא הוי לצדדין ולא [מצי] למיתני ויש ספרים [שכתוב] בשירים לא מיתני [או כזית] והיא היא ולכך [אין למחקה] דהקומץ שירים (נמחק כמו שתי תורבות) עבודה ששוה בה קומץ לשירים אבל תנא [דמתניתין] לא חשש למיתני וקתני וחייבין עליו כרת ואי הוי תנא או כזית [הזה] לצדדין דהא ליכא מפגל בהקטרה אלא חד מחשבה ע"מ לאכול שריה ולא תנא רבי חייא אגב הנך כמו בקמיצה. ומורי רבי יצחק פירש כיון דבמתן כלי ע"מ להקטיר ובהילוך ע"מ להקטיר לא מתני ליה או כזית משום דאתו למטעי ולומר אפי' חסר קומץ וקם אכזיית והזו שקר בשירים נמי כלומר בע"מ לאכול שריה ששם אמת אם הייתי אומר או כזית דחסרו וקמו אכזיית לא מיתני ליה או כזית דשבקיה דלא הוי מצי למיתני גבי הקטרה עכ"ל ובתוס' אחרות כתוב לשון הקונטרס מגומגם והתוס' ביארו לשון הקונטרס וז"ל ר' חייא לא תני אר כזית בברייתא דהוא כשיטת משונתינו אלא דלא תני אר בכזית משום דאתו למטעי ולומר חסרו ועמדו על כזית וע"כ הא דמשמיט ליה לר' חייא דאו כזית ר"ל חסרו ועמדו על כזית ולאו היינו כזית דרישא כדפ"ה וגרסי' הכי וכיון דבמתן כלי ובהילוך ובהקטרה לא תני אר כזית פי' משום דלא מתני ליה אקמיצה בשירים נמי לא תני אר כזית פי' ברישא דלא מצי הא דקומץ ברישא אשיור כדפ' לעיל לא תני ליה; **[פ]** כלי ובהילוך; **[צ]** נותן קומץ בכלי; **[צא]** לחטאת ומהיהא היקישא; **[צב]** שתיה ומתן כלי כנגד קבלה; **[צג]** ובלבד שיקריב המתיר הקומץ ותיבות שיהא קרב נמחק; **[צד]** שם פסול אחר אלא הפיגול לר' תו לא מפגל ואין בו כרת; **[צה]** והילך והקטיר נוסחא אחרינא וחישב באחד מהם לאכול שירים חוץ לזמנו; **[צו]** בכלי והילך והקטיר; **[צז]** חוטא ומנחת קנאות; **[צח]** דפסולות אם קומצו שלא לשמן ושלשת שאר העבודות חוץ לזמנו או אפילו הראשון חוץ לזמנו והשאר שלא לשמן הוציאו מידי פיגול הס"ד ומה"ד או שקמץ או נתן בכלי או הקטיר שלא לשמן והשאר ע"מ לאכול שירים חוץ לזמנו זהו שלא קרב המתיר; **[צט]** בחוץ כזית לחוץ בחוץ בשתי עבודות מן העבודות ב' מחשבות; **[ק]** תיבות שחישב שתיתן נמחק; **[קא]** אבל בחד עבודה מודה; **[קב]** שחישב בתחילה; **[קג]** אם הקטיר הקומץ. ותימה תינח אם הקטיר הקומץ לאכול שירים למחר אבל אם חישב להקטיר הקומץ למחר לא שייך למימר הכי לכן נראה דמשום הכי מבביא ליה אי מקבע בפיגול בהאי הקטרה משום דכיון דאין השירים נאכלין הוי כאילו לא קרב המתיר כמצותו; **[קד]** חוץ לזמנו מי מקבעי; **[קה]** לאכול דאמר; **[קו]** מידי מעילה; **[קז]** שאין לו שעת היתר; **[קח]** לזיגא דתנן בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר מועלין בו כאילו לא נזרק הדם דאין זריקה מועלת ליוצא חוץ לקלעים לפיהרי כדבר שיש לו שעת היתר להנים ולמיפק מידי אשם מעילות ר"ש אומר אין מועלין בו דזריקתו מוציאתו מידי מעילה; **[קט]** שאינה מחוייבת באכילה אפילו הכי מועלת; **[קי]** חוץ מן הקלעים; **[קיא]** נפקא מידי מעילה; **[קיב]** חמור מפסול חסרון; **[קיג]** לפיגול וליציאתו מידי מעילה; **[קיד]** לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר קאי נמי מה דתנא במחשב לאכול שירים או כזית משירים או; **[קטו]** על כזית אחר הקמיצה ומחשב בהני ג' עבודות ואמר: **[קטז]** שירים למחר. ספרים אחרים ומש"ה לא תני ר' חייא או כזית משום דהוי לצדדין שהרי במחשב להקטיר הקומץ או כזית מן הקומץ למחר לא מצינו לפרושי ביה כגון שחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר אותו כזית המשוייר למחר דבהכי לא מהניא ביה מחשבה אי חסר הקומץ ולא מיפגלא המנחה בההיא מחשבה וכיון דלא מצי לפרושי או כזית דהקטר קומץ במחשבה דהני ג' עבודות כשחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר לא מהניא ביה כגון שחסרו ועמדו על כזית דאמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר עד ש"ס לאכול כזית שירים למחר ותיבת הכי נמחק: **[מא]** דרבי דסתמה לסתיאתן דהא רבי הוה ותיבות דמתני' דרבי הוא נמחק: **[מב]** כן נראה כלשון שני שהפרוש לה שני קמצים כשרה. מהר"פ: **[מג]** דמאי דמיתוקם בשחסר ועמד על כזית והשאר נמחק:

[ז] מאי טעמא לא תני אר כזית לאו משום דמשמע ליה דאו כזית משתמע דחיסרו שירים וקמו אכזיית וכיון דבמתן כלי ובהילוך ומקטיר הכי ספיא לא מצי תני ליה אר כזית (נמחק נ"ל דכך צ"ל) [דאי הוי תנא] אז כזית הוי ליה לצדדין דבמתן כלי והילוך איכא הרי מחשבות ע"מ להקטיר קומץ או לאכול שירים ובמחשבה דלאכול שירים הוי שפיר [אפי' בכזית] משיריים כגון שחסרו שיריה וקמו אכזיית אבל במחשבה דע"מ להקטיר קומץ לא מצי למימר הוא כזית מקומץ שחסר וקם אכזיית דהא דראי אינו [דכיון] שחסר מנחה פסולה הוה ולא מפגלא ואי הוי תני [או] כזית ע"כ הוא אז כזית מקומץ שלם וא"כ הוי ליה לצדדין. בשירים נמי פי' ברישא [לאכול משירי] המנחה אע"ג דהתם שייך שפיר למיתני אי כזית ולא הוה לצדדין דשתי המחשבות שוות וכי היכי דע"מ להקטיר קומצה או כזית מקומצה [מייריי] מן השלם ולאו דחסרו וקמו אכזיית כמו כן שירים רצה לומר כזית מן השלמים ולא דחסרו דהא מנחה שחסרה קודם קמיצה פסול [ולא] מפגלא וא"כ אי הוי תנא (בסיפא) [ברישא] דהקומץ או כזית לא הוי

ב) ל"ל ומ"ש הכא נמי שירים כש"ל דלקמן דשירים נאכלים כו'. **ג)** אולי צ"ל כך פירשו התוס' מזבחים דף כז ד"ה ולפ. **ד)** אולי צ"ל אם כזית משיריה לא מקטיר לא נמחשב להקטיר קומצה לא כזית המקומצה שהרי התם ע"כ לא מייני מתקרבן כלל דאם חסר מקומץ לא משיריה קודם קמיצה לא מהני וכו'.